

రామ కథా రస శ్రీ వామోని

శ్రీ సత్యసాయిబాబా

26

అవసరకార్యములు :

అంత దిశరథుడు పట్టరాని ఆనందముతో "బ్రాహ్మ
వోత్తములారా ! వింటిరికదా , ప్రజాభిప్రాయములు !
ఇక మీరు ఆలసింపక, పట్టాభిషేకమునకు కావలసిన
ఉపకరణాలు సమకూర్చుడు. అందుకు తగిన ఆరుగుల్లు
హోమగుండములు, యేర్పరచుడు, అని ఆజ్ఞాపించెను.

పశిష్ఠులవారికి నమస్కరించి, " స్వామీ ! వచ్చు
టకు విలయనవారు మాత్రమే వత్తురు. దూరప్రాంత
వువారికై నిరీక్షించుడు. పట్టాభిషేకము జరిగిన తరువాత

వారు విని ఆనందింతురు కాన కేకయరాజునకుగాని, జనకునకుగాని తెలుపవలెనను సాకును పెట్టుకొనక, కాలమును పొడిగించక. అతి శీఘ్రముగా ఈ పవిత్ర అభిషేకమునకు ఆనుష్ఠానమునగుడు అని హస్తములుజోడించి, ప్రార్థించగనే,

‘వశిష్ఠులవారు “మహారాజా! నేను సర్వసిద్ధముగానే యున్నాను. రేపటి దినమే అగ్ని హోత్రగృహములును, పూజాప్రవ్యాదులును, ఓషధులును నూరుకలశములును, సమగ్రమయిన పులితేలును యుంచుటకు ఆజ్ఞాపించి, ఇంతమాత్రమేగాక చతురంగబలములతోను, సర్వశుభలక్షణములతోను సమంజయమను వినుగుతోను, సర్వాలంకృతమగు ఆబోతుతోను శ్వేతచ్ఛత్రముతోను, ధ్వజముతోను సర్వసిద్ధముగా నుండుటకు యేర్పాట్లు గావించుమని సెలవిచ్చెను. ముహూర్తము రేపటికే అని నిర్ణయమయినట్లు వశిష్ఠులవారు తెనివినతోడనే,

ప్రజలు పరమానందహృదయులై గంతులు వేసిరి. రాజవీధులు శుభ్రపరచుట. రంగులువేయించుట, తోరణములు కట్టించుట, పందిళ్ళువేయించుట, ఇత్యాది అవసర కార్యములు అతి త్వరగా ప్రారంభించిరి. బ్రాహ్మణులు, ప్రజలు కలకలధ్వనులుచేయుచు కిలకిలనవ్వులు వెల్లిబుచ్చుచు దశరథుని ఆజ్ఞనుపొంది సభాభవనమును విడిచి.

పరమానందము :

దశరథుడు, కులగురువుగారైన వశిష్ఠులవారు, మంత్ర, లోనికి వెళ్లిరి. దశరథ మహారాజు కొలువుకూటమునకు శ్రీరాముని రప్పించి పట్టాభిషేకమునకు సంబంధించిన సర్వవద్దతులను వివరముగా తెలిపి, లేచట సూర్యోదయమునకు సప్తముగానుండవలసిన విధానములు తెలిపి, అందుకు తగిన యేర్పాట్లదారులను పిలిపించి రామునకు అప్పజెప్పెను.

ఈ వార్త వినిన లక్ష్మణుడు పరమానందముతో పరుగెత్తుకొనిపోయి కొనల్యాదేవికి తెలిపెను. ఆమె పట్టరాని ఆనందముతో రామరాక కై నీరీక్షించుచుండెను.

కాలము తక్కువయినను అతి శీఘ్రములోనే నగరమంతయు ప్రాకెను. చుట్టుప్రక్కలరాజ్యములకు గ్రామములకు, అతి త్వరగా వ్యాప్తిచెందెను. గ్రామగ్రామములనుండి పరుగిడుచు వచ్చు జనసంఖ్య మితిమీరెను.

ఇవన్నియు వింటున్న రామచంద్రునకు యేమియు తోచక, నోటచూటరాక . ఆనందమును వెలిబుచ్చక , హాసమువెలిబుచ్చెను. రామునిమాచి దశరథుడు నాయనా ! పట్టాభిషేకమన్న ఆనందము నీలో యేమాత్రము కనుపించకున్నందుకు కారణమేమి ? నీవు యువరాజువగుటకు ఇష్టములేదా ? లేక రాజ్యభారము ఈ నాబినుండియే నీ తలపై పెట్టతలచితిమని ఒకవిధమైన భయమా ?

నీ మనోభీష్టము నెఱిగింపుమని అనేక విధముల బుజ్జ
గించి వ్రశ్శించిన పశువుని తులమును చూచు చూ
తామచంద్రుడు,

నాన్నా ! మీరెందుకింత తొందరపడుచున్నారో నాక
ప్రమగుటలేదు. నా వ్రెయమైన సోదరులు భరత శత్రు
ఘ్నులు నాతో లేరు. ఇక తాతగారు అతి దూరముననుం
డుటచే వారు రాలేక పోవచ్చును. మామగారు కూడను
రాలేక పోవచ్చును. మిగిలిన రాజులు , చారాజులు ,
సామంత రాజులు యెవ్వరును చేరిలేక పోవచ్చును.
ఇంతమందికి నిరాశ కలిగించి పట్టాభిషేకమునకు పూను
కొనుటకు నామనసావృకున్నది. అని నమస్కరించి విస
దుముగా తెలుపుకొనెను.

అంత వశిష్టులవారు రామా ! ఈయూహలు మేము
కూడను చేయకపోలేదు. అన్నివిధముల ఆలోచించి ప్రజా
భిప్రాయములను కూడను సేకరించి ఈ నిర్ణయమునకు
వచ్చితిమి. నీపిక యెట్టి అడ్డును చెప్పక మహారాజుయొక్క
అభీష్టమును శిరసావహింపుము. అభిషేకము రేపే జరు
గవలెను. ఈ నాటినుండియే నీవు నీమమును పాటించ
వలెను. రాత్రికి పట్టుపరుపులు, మంచములుమాని దర్శ
శయ్యపై పరుండవలెను. రాత్రికి సీతాసమేతముగా ఉప
వాసము చేయవలసి యుండును. తెల్లవారగనే అభ్యం
గన స్నానమాచరించి లేతఃపనుపురంగు వస్త్రములు ధరి

యించి సూర్యోదయమునకే పుష్కమి నక్షత్రమునకు పచ్చాభిషేకము పూర్తికావలెను. కాన నీవిక బదులుచేప్పక నీ వసతికి వెళ్ళిరమ్ము. అని అజ్ఞ యిచ్చినవెంటనే,

తల్లి — కుమారులు .

రాముడు తండ్రికి , గురువునకు , నమస్కరించి , మారుమాటాడక, నమంతునిఁ కలిసి వసతికి వెళ్లి సీతకీ వార్త తెలిపి అక్కడనుండి తల్లి కొనల్య భవనమునకు వెళ్ళి తల్లికి నమస్కరించెను. తల్లి పట్టలేని అనందముతో కుమారుని ముద్దాడి అనేక గోవులను సర్వాలంకారముతో నిర్దముగావించి యుంచిన వాటని. బ్రాహ్మణులకు యిప్పించి, ఇంకా ఇంకా అనేక విధముల కొమరునిచేత దానములుచేయించెను.

సుమిత్రా లక్ష్మణ సమేతముగా కొనల్య, రాముని తన సరసన కూర్చుండబెట్టుకొని ఒకవైపున అనందభాషములు తుడుచుకొనుచు, నాయనా! ఈసుసమయమును మెప్పుడు చూతునా అన్న నాచిరకాలవాంఛ నేటికి పూర్తి అయినది. నెను ధన్యురాలను, నా బంగారుపిత్తా! రేపటి నుండియు నిపు యువరాజువు. చిరకాలము జీవించు. ప్రజాక్షేమమును పృష్టియందుంచుకొని సక్రమపాలన సాగించి సత్కిర్తినార్జించి మనపూర్వీకుల ఘనతను నెలచెట్టుము. మీ తండ్రిగారికంటె గొప్పపేరును పొందుము.

అనాడే నాజన్మ ధన్యము కాగలదు. నావ్రతములు, ఉపవాసములు సఫలము కాగలవు.

అని — కములు.

అని తల నిమిరుచు అనేక విధముల ఆశీర్వదించుచూ, బోధించుచూ చెప్పిన మాటలను రాముడతిశ్రద్ధగా వింటూ తమ్ముడైన లక్ష్మణునిచూచి చిరునవ్వులు చిందులు చొక్కుచు తమ్ముడా నిన్ను ఏరాజ్యలక్ష్మి వరించినదో తెలుసగలవా అనికొంటె పృశ్న వేయగనే లక్ష్మణుడు పట్టరాని ఆనందముతో అన్నా నాకు ఏరాజ్యలక్ష్మి అక్కరలేదు. సీరాజ్యమునందే నీ ఆదేశానుసారము పరిపాణనా భాధ్యత చేయగలను, అంతే చాలును. అని అన్నకు నమస్కరించగనే రాముడు లక్ష్మణా! నీవు నా రెండుపక్షములకును కనుగొని అర్ధరాజ్యభారము నీదిగా తోపాటు సర్వాలంకృతుడవు కమ్ము. నాబాధ్యతలు, నాభగభాగ్యములు అన్నింటినీ నీకు ఆరభాగమునకు అధికారమన్నది. నేనేమి అనుభవించినను అందు నీకు ఆర్థబాధ్యత కలిగియుండును. అని మాటలాడు చుండగా సుమిత్ర కలహారలు విడుచుచూ ఇరువురిని ఆశీర్వదించుచూ రామా మీయిరువురి మధ్యనున్న ప్రేమ నన్నెంతగనో ఆనందపెట్టుచున్నది.

నా కుమారునకు నీ సేవకంటె వేరు అధికారము అక్కరలేదు. నీప్రేమ అభిమానములు కలకాలము నా

కొమరునిపై యండిన అంతియే చాలును, అని మాటలు ముగించెను. అంత రాముడు యిరువురు తల్లాలకు నమస్కరించి లేచెను. అతనితోపాటు లక్ష్మణుడు కూడను లేచి, అన్నతోపాటు రామవసతికి వెళ్ళెను.

వృతములు :

ఆరాత్రి గురువుగారు చెప్పినటుల ఉపవాసవ్రతములు ప్రారంభించిరి. ఆరాత్రి దర్శాననములపై శయనించిరి. తెలితెలవారు చుండెను. ఎక్కడ చూచినను మంగళవాద్యములు, బ్రాహ్మజోత్తముల వేదఘోష, ప్రతిధ్వనించు చుండెను. రాములకు, సీతకు అభ్యంగన స్నానములు చేయించుటకై సగయూనది పవిత్రజలమును బంగారుబిందెలతోతెచ్చి పరివారము సంసిద్ధముగా యుండిరి. స్వస్తివాచకములు చెవులకు ఇంపుగాచేరజొచ్చెను.

మంజర మనోవేదన :

ఇవియుట్లు జరుగుచుండ అనాటి రాత్రి కైక పనికత్తె అయిన మందర తన నివాసమునకు వెళ్ళుచుండ ఈ అలంకారములు, వైభవములు చూచుచు కారణము తెలియక కొంత విచారణను మొదలుపెట్టగనే, రామచంద్రుని పట్టాభిషేకమని తెలియవచ్చెను. అసతోపాయ పనికత్తెలుగా కౌసల్య సుమిత్రల వగ్గరుండువారు తెల్లని షుల్లె పూలవంటి చీరలుకట్టి అనేక అభరణములు ధరించి అటూ

ఇటూ తిరుగుచుండుటకూడ కంటికి కనిపించెను.

ఇక తాను అక్కడ నిలువలేక పొయినది. తన ఒంటిపై జెట్టెలు ప్రాకినట్లయినది. తేళ్లు కుట్టినటుల బాధ పడినది. నేరుగా కైకమండిరమునకు పరుగెత్తుకొనివచ్చి కైకెయ్యాయెవి మండిరమునకు హుటాహుటినీ పోయినది. అప్పటికే కైకెయి తన శయ్యామండిరమునకు వెళ్ళియుండుటచూచి తలుపుచెంతకువెళ్ళి తీక్షణస్వరముతో అమ్మా ! అమ్మా ! తలుపు తెరువుము, తలుపు తెరువుము. అత్యంత అవసరమైన విషయము. నీజీవితమే నాశనమగుచున్నది. భూకంపము చెలరేగినది అని మాటపై మాట వ్యవధి లేక హుటాహుచున్న మందర స్వరమును విని,

తక్షణమే కైకెయి తలుపు తీసి యేమిటాతెందర, యేమి కూలి పోయినగి, యెందుకింత విచారముగా నున్నావని చూడుగా అడిగెను. అంత మందర కూలిపోయినదా? నాదేమీ కూలిపోలేదు. కాలిపోలేదు. నీజీవితమే ఘోరిపోవుచున్నది, వెజ్జరాణిపై జీవించవలసివచ్చుచున్నది. అని అనేకరకముల అరాటము చేయుచు కంటిధారలు కార్చుచు విలపించెను.

కైకెయికి ఏమియు తలెదు. మహారాజు, రామలక్ష్మణుల కొసల్యానుమిత్రాదులు క్షేమమే కదా? వారలు క్షేమముగానుండిన ఇక్కయేమైననెమి? నాకెట్టి విచారము లేదు. వారలకేమైనా ప్రమాదముల వాటిల్లినవా మందరా

త్వరగా తెలుపుమని తల వట్టుకొని గడ్డముపట్టి బ్రతి
మాలను. అంత మందర వారలకెట్టికీడును లేదు. నీ
శోమరుని గొంతుకొయ నంకల్పించినారు. అని చోరున
విడుచును.

అందులకు కైక మందరా నీవు పొరపడుచున్నావు.
దుహరాజుకాని రామలక్ష్మణులుకాని నాఅక్కలైన కొనల్య
సుమిత్రాదులుకాని అట్టివారుకారు. నా కుమారుని తన
కుమారులకంటె అధికంగా ప్రేమింతురు. ఇది నీబుద్ధి
దోషముతప్ప సత్యముకాదు. ఇంతకూ విషయమేమిటియో
వివరించుమని అడిగెను.

పనికత్తె వన్నాగము :

విషయమా, రేపటి తెల్లవారి సూర్యోదయ సమయ
మునకు శ్రీరామచంద్రుని పట్టాభిషేకమట, పట్టపురాణిని
పట్టపగ్గములేక, అత్యంత ఆనందముతో తమ దాసీలకు
పట్టువీతాంబరములు, ఆభరణములు పంచిపెట్టుచున్నది.
రామునిచేత గోవులను, సువర్ణములను, దానముచేయిం
చుచున్నది. ఇన్ని జరుపుకొంటు నిన్నిట్లు అలక్ష్మ్యముగా
విడిచిపెట్టుట నేను భరించలేను. సహించలేను. నీవు
యికా తెలిసికొనలేక పోవుచున్నావు. భర్తకు అయిష్ట
రాలవయి పోయితివి. నాయంతటి భాగ్యవంతురాలు లేదని
నీవు విజ్ఞప్తిచేయుచున్నావు, కానీ,

నిజముగా నీయంతటి దురదృష్టవంతురాలు లేదని

చెప్పవచ్చు. నీభాగ్యము యెండకాలపు నోటిసీళ్ళవలె అడుగంటిపోవుచున్నది. నీవు పతి సవతులకు పనికిరాని దానవయి పోయితివి. ఇంకకొంతకాలములోనే, నిన్ను ఒక దాసివలె వినియోగించు కొందురు. అట్టి దుస్థితిరాక మునుపే కొంతజాగ్రత్త పడుట మంచిది. నిద్రనుండిలేచి, నిండుహృదయముతో విచారించుచు. నీకురాబోవు దుర్గతిని తప్పించుకొను ఉపాయమును ఆలోచించు కొనుము.

దుష్ట మతులు :

రాముడే యువరాజైన ఇక రాజ్యమంతయు కౌసల్య హస్తమున నిలువగలదు. అందరితోపాటు నీవును అమె హస్తగతమై అమె అడించునటులాడవలసివచ్చును. అని దొంగపిడ్పులు ప్రదర్శించి మహాఉపశాసించె నటించుచున్న మందఱనుచూచి,

కైక, మందరా ! నీకేమయినా మతిచెడినదా? రామ చంద్రుడు యువరాజు కావటము రాజ్యమునకే మంగళము ఇట్టి అనందవార్తనందించినందుకు యిదిగో నాకంతహార మును నీకు బహుకరింతును. సంతసింపుము. రామ చంద్రుడు రాజుగావటం తన తల్లియైన కౌసల్యకంటెను నాకే అమితమైన ఆనందము. రామచంద్రుడు కూడను తన తల్లికింటె నన్నే అమితముగా ప్రేమించును. గౌర వించును. అట్టి మహా గుణకాలిపై నీవిట్టి అపవాదులు కల్పించుట నెవినజాలను. నీకు మతిచెడినట్లున్నది. అని

మందరను కెక మంపలించెను.

మందర మరింత ఆర్భాటము చేయుచు, రాజీ ! నాకు కాదు మతిచెడుట నికె. రాబోవు అపత్తులను, యోచించకున్నావు. గ్రుడ్డినమ్మకముతో ప్రవర్తించుచున్నావు. నేను నీ కేమ గౌరవములను కోరియ్యే యింత బాధ పడవలసి వచ్చెను. వారందరు వట్టి నాటకములాడుచున్నారు. నీవన్న యేమాత్రము గౌరవములేదు. మహారాజునకు పట్టపురాజుపైతప్ప అన్యరాణులపై అంతప్రేమ లేదు. సమయప్పుర్తిగా నిన్ను తృప్తిపరచుటకై ఇచ్చకపుమాటలాడుచున్నారేకాని నిజముగా నీపైప్రేమలేదు.

నిజముగా నీవన్న వారలకు గౌరవప్రేమలేయుండిన రామ పట్టాభిషేకవిషయమును నీకేమాత్రమైనా యెన్నడైనా తెలిపిరా? ఎన్ని నెలలనుండియో ఈ ప్లాను వేసికొని యుండుటచేతనే ఈనాడపి ఈరూపమునకు రాగలిగినది. లేకున్న పట్టాభిషేకము అప్పటికప్పుడుట్టి పడునదికాదు కదా! ఇదంతా కౌసల్యాదేవి పన్నిన పన్నాగము.

“ఛీ! మందరా! అక్కగారికట్టి తలంపేనాడునూరాదు. లేదు, నేను నమ్మను. మహారాజుగారు అంతకంటె మంచి వార్లు. వారిలో యిట్టి కుచ్చితపుబుద్ధులు మచ్చుకైననుకని పించవు. ఏదోకారణములు లేక అప్పటికప్పుడు ఈ కార్యమును నిర్ణయము చేసియుండరు. రామ కల్యాణమెన్ని నెలల ప్రయత్నము. అప్పటికప్పుడే నిర్ణయ

మయినటులనే రామపట్టాభిషేకము కూడ నిర్వయమయి యుండును. దీనికి కారణము మహారాజుగారే తెలుపుదురు. నీవు విషయమును తెలిసికొనక వికారభావములతో పవిత్ర హృదయములను శంకించుచున్నావు. కొన్ని నిమిషములలో విషయముతెలియగలదు." అని మందరను మందలించుటచూచి,

మందర తన పన్నాగము పూర్తిగా విఫలమగునేమో అని భయపడి శృతిమించు స్థితికి దిగి తల్లీ! నీవు లోతుగా యోచించు. నేను బైటనుండి అనేక విషయములు విన్నాను. అసలు ఈపట్టాభిషేకము కొన్నినెలలకు పూర్వమే నిర్వయించుకొన్నారు. అందుకనే భరత శత్రుఘ్నులను బైటకు పంపినారు. వారుండిన కొన్ని యిట్టందులు కలుగునేమో యని భయము.

వివాహ సమయమున వాగ్దానము :

దానికనేక ఆధారములుకూడనులేకపోలేదు. కాకున్న భరత శత్రుఘ్నులులేనిసమయమున ఈపట్టాభిషేకమెమిటి? ఇంతమాత్రమైనా నీవు యోచించుకొన లేక పోతివా? పూర్వము నిన్ను చివాహమాడు సమయమున నీకు జన్మించిన పుత్రునికే పట్టాభిషేకమును చేతునన్న దశరథుని వాగ్దానమును : మరచినను నేను మరువను.

భరతుడు ఇప్పటిలో యిక్కడున్న దానివిషయము

కొంత విచారణలోకి వచ్చునేమోయన్న భయముతో భరతుని తాతగారి వగ్గరకు పంపటమైనది. పట్టాభిషేకము జరిగిన తరువాత యెవ్వరు యేమి చేయలేరుకదా!

ఈ యుక్తితో యింత గుట్టుగాబెట్టి నీకు సహితము తెలుపక చేయుటలోనున్న అంతరార్థమేమిటియో నీవుయో యోచించుకొన లేక పోవు చున్నావు. తెల్లనిపన్నియు పోలే అన్న స్థితిలోనున్నావు. ఇంత అవి వేకురాలివగు చున్నావు.

రాముడు రాముడు అని రమించుచున్నావు. పోనీ అంత ప్రీతిగా నున్నరాముడైనను నీకు తెలిపినా ?

(సశేషము)

బ్రతుకునిందు లేదు బంధారము, భావమునందే యున్నది భాగ్యరాసి. భగవత్ భావములు కలిగినా, అట్టివాడు చచ్చినను బ్రతికిన వాడే. అట్లుకాక విషయానక్తుడై విరంతరము పవిత్రకాయమును అపవిత్ర కర్మలయందు ఆంకితముచేసి క్షణిక సుఖమునకై పర్వజన్మము నర్వక క్షిప్ర ఎనొసగు నర్వేళ్ళయని మరచుట మానవత్వమునకే అవకాశము కాగలదు.

(బాబా)

కరుణా పరమావధి

—५०—

శ్రీమహాంక్షియై శ్రీతదీనజనకోటి

సంతాపములబాపు సాయిమాత

శ్రీసరస్వతియౌ దుపాసక వ్రజ్ఞాన

సంపదల్ నమకూర్చుసాయిమాత

శ్రీగారియై ప్రేమసింధువై సర్వలన

జల్లగా రక్షించు సాయిమాత

శ్రీమహాంక్షియై చెనటి దుశ్చింతలన్

సంహారమొనరించు సాయిమాత

రాజరాజేశ్వరియు నామఁ దేజరించు

నకల జగముల శాసించు సాయిమాత

అల్ల లలితా పరాశక్తియైన తల్లి

నన్నుతింతును శ్రీసత్యసాయిమాత

వెలుగు, వేడియు, జీవ, మిలకెల్లనిచు జగ

చక్షువీ శ్రీసత్యసాయిబాబ

దరణి ధర్మాధర్మ సరణిఁదెచ్చెడి శాస్త్ర

చక్షువీ శ్రీసత్యసాయిబాబ

భ్రమబాపి విత్యసత్యమును జూపెడి జాన

చక్షువీ శ్రీసత్యసాయిబాబ

తనకుఁ తన్నెఱిగించి తనియించు నాంతర

చక్షువీ శ్రీసత్యసాయిబాబ

అట్టి పరమాత్మయే నేతయయ్యె మనకు

మకులు పెదదారిబడివ విష్ణుతియెలేదు
కాయకాంధులు మనకన్న వేయిరెట్లు
మేలుకారొకొ కన్విప్ప మేవి మనము.

తీరికత్తెన, వీదయన తీరమికిన్. మము జేర్చుకొంటకున్
జేరువకుంటకున్ విమభజించివ గోర్కెలు తీర్చుచుంటకున్
దీరువకుంటకున్, నరుల తెల్వల కందెడి కారణాలు దై
వారవు. సత్యసాయి భగవన్ : భవదీయ విచిత్రవర్తవన్

తప్పగావింప దండించు తండ్రియౌచు
దైవముంగాంచి లాలించు తల్లియౌచు
మాతృభూతేశ్వరాకృతిన్ మమ్ముసాకు
స్వామి కవసాయి చరణముల్ శరణుమాకు.

సర్వమంగళరూపిణి సాయిమాత
జగదనుగ్రహకారిణి సాయిమాత
సకల కారణ కారిణి సాయిమాత
జనని కవసాయి చరణముల్ శరణుమాకు.

పరమాత్మకు విష్కారణ
కరుణా పరమావధికి నఖండ ప్రకృతి
స్ఫురిత విజిద్వ్యమూర్తికి
బరుగుత జయ మంగళరణు వరీ కునకున్.

దివ్య జ్ఞాన చక్షుస్

విరుణ విరాకారమును చూచితిమని ఉపనిషత్ పేర్తలు చెప్పుచున్నారు. వారు ధర్మ చక్షువులతో చూచినదిగాదు. అది జ్ఞాన చక్షు దర్శనము. కన్నులుండియు దానిని మనము చూడలేము. చూచితిమని చెప్పుకొన్నను అది మనలను మనము మోసపుచ్చుకొనుటయే ! భ్రాంతియే !

శ్రీబాబావారి చక్షువులు పేరు. అవి గతాగతములనేగాక వాటిని దాటివ విషయములనుకూడ చూడగలవు. అవి ఒక సారి కఠినముగాను మరొకసారి ప్రేమపూరితముగాను ఉండును. అవి మన హృదయములలోనికి చొచ్చుకొని పోవును. అంతే కాదు. హృదయస్థాయిని అదిగమించి పన గలవు అప్పుడప్పుడు అవి అగ్నిజ్వాలలవలె ప్రజ్వరిల్లి పతితులను పైతము పవిత్రము చేయును. స్వాతి వానకు ముచ్చెపుచిప్పులు ఎదురు చూచినట్లు భక్తులు వారి ప్రేమ పూరిత శీతలదృష్టికొరకు ఆకాంక్షించుచు నిరీక్షించు చుందురు.

వాతి నేత్రములు వారిదృష్టి సర్వత్రావ్యాపించును. అందరినీ వేంటాడును. సూతన నంపత్పరాధినాడు నేను హఠాత్తుగా పదిపోయితిని. నా బుజము విరిగినది. జనవరి నాలుగవ తేదీని నేను బాబావారిని కలిసితిని. జరిగినదంతయు ప్రేమతో నాకు తెలిసిరి. ఇది యంతయు బాబావారికి యేల్లాగు తెలిసినది?

వారు ఎట్లు చెప్ప గలిగిరి. వారి కనులు నన్ను చూడగలిగి నవి. నన్ను రక్షించినవి. వారి కమ్మలనుండి వెలువడిని జ్వాలలు మనలను పవిత్రులను చేసి సదా రక్షించు చుండును. అవి మనలను వారిని చేరేదాకా వెంటాడుచునే యుండును. మనము పవిత్రులమైనచో వారి కనులలోనికి నూటిగా చూడలేము. వారి ఎదుట విలదడలేముకూడ. వారి ప్రేమ సర్వులను జయించును. బాబావారు ప్రేమావతారులు. వారి ప్రేమ దృక్కులలో మనలను ఇముడ్చుకొని బుజ్జగించుదురు. దైవమే ప్రేమయని చాటుదురు. భవబంధ బద్ధులారా : రండి. వారి దయకు పాత్రులుకండి. బంధవిముక్తులుకండి. ఆఖండ శాంతిని అనుభవించండి.

దయానంద.

క్రమ శిక్షణ

క్రమ శిక్షణ అను పదమునకు. పరిపరి సన్నివేశములలో పరిపరి విధములైన అర్థములు వాడుకయందున్నవి. ఆరోగ్య పోషణకొరకు, దేహదార్శ్యముకొరకు క్రమకోర్పి కష్టపడి విద్యార్థులు యేక్సర్ పైజాల ననుసరింతురు. ఇంద్రియములను స్వాధీనము నందుంచుకొనుటకు కొందరు సవ్యాసులు, పాధకులు. శిశులజల ప్రవాహమందు కంఠము వరకు విలదడి జప, తపాదులను చేయుచున్నారు. విల్లెలకు చీనయి. విచక్షణలు నేర్పుటకై తల్లలు

వారిని కొట్టి చుందరింటురు. యుద్ధభూమిలో సిపాయిలు దండ నాయకుల అజ్ఞాన సారము, మారుమాటాడక, వెనుకంజపేయక, మృత్యుముఖమున వడుటకుకూడ సిద్ధమగు రీతి సైన్య క్షణము నవలంబించి యున్నారు. వీరిన్నింటికి క్రమక్షణ అనే పేరు. తనన్నీ క్రమక్షణయొక్క వివిధ రూపములు, విదర్శనములు.

అయితే, ఆ క్షణయొక్క మూలాధారమేమి? ముఖ్యోద్దేశమేమి? దానివలన ప్రాప్తమయ్యే లాభమేమి? విజ్ఞానమా? భక్తివు పంస్కారమా? గుణపోషణమా? తన్నుతాను నమ్ముటమా? ఒకరినొకరు అర్థము చేసికొనుటమా? మంచినడకయా? అనుభవపిద్ధమైన పవేకమా? దాని గమ్యమేమి? ఇట్టి ప్రశ్నలను వేసికొని విచారణ నలిపిన, దాని గమ్యము ప్రేమయే యని తేటతెల్లమగును.

ప్రేమలో జన్మించి ప్రేమతోనే క్రమక్షణలో పెరుగును. అన్నిటికీ ముందు, తన్నుతాను ప్రేమించవలెను. తన జీవితమును సార్థకము చేసికొనవలెననే ఉత్సాహమత్యవసరము. తాను ధర్మమార్గమున కర్మలనాచరించి జన్మరాహిత్యమునుబొంది ధన్యుడు కావలెను. అధర్మమార్గము వనునరింప వలెను. ఇట్టి అనుభూతులు పరిజ్ఞానముల నందించని భదువులు కేవలము వృధా! దీనికి మహామథావులయొక్క జీవితగాధలే మనకు విదర్శనములు. క్రమక్షణలర్హురా, శీలము నెలగొల్పేకొరకు సాత్వికగుణముల నభివృద్ధి చేసేందుకు. వాటిలో మంచి ఋజువులు దొరకును. ధర్మమంటే యేమిటి? ధర్మాచరణకు కావలసిన వియమవిషయలేవి?

శ్రీరామ చంద్రుని చరిత్ర చదివితే తెలియును. విషయ విచారణ ద్వారా వివక్షణను సంపాదించేది క్రమశిక్షణయొక్క లక్షణము.

ఈరోజున మనము చాల ధన్యులము, మనతో కలిసి మెలిసి మనకన్నులముందు తిరుగుచు మనకు బోధనలు చేయుచు మనలను చక్కదిద్దుచున్న స్వామి మనకు లభ్యమైయున్నారు. క్రమశిక్షణలకు స్వామియే మనకు మార్గదర్శి. అన్నియుచేసి చూపి నడిపించు మారదర్శకులు స్వామి.

స్వామిచేసే ప్రతిపనియందు స్వామియొక్క ప్రతిపర్యయందు వారి దివ్యోపన్యాసములందు క్రమశిక్షణ యిమిడియున్నది. క్రమశిక్షణయొక్క ముఖ్యోద్దేశము ప్రేమయే. ప్రేమే దైవము స్వామి ప్రేమ జ్యోతి. స్వామి తత్త్వమంతయు ప్రేమమయమే. అదియే క్రమశిక్షణయొక్క గమ్యము.

క్రమశిక్షణను పాటించిన యశస్సు దొరకును. ధనార్జన సాధ్యమగును. భద్రత చేకూరును అని చెప్పుదురు. వ్రాయుదురు. అయితే, యివన్నీ అంత ప్రధానములు కావు. ప్రపంచములోని షణ్ణీకీర్తిగాని ఇతరులపై అశాశ్వతమైన అధికారము కాని ఉత్తమ క్రమశిక్షణయొక్క గురికాదు. అఖండ శాంతి నందుకొనుటే క్రమశిక్షణయొక్క గురి. ప్రేమ వంశనే సమాజమున శాంతి స్థిరమగును.

క్రమశిక్షణ పర్యవసానము మన దైవందివ జీవితములో ఎంత

వరకు అధరించుచున్నాము అని మనము ప్రతిపదిలోను పరి
షించి తెలిసికోవలెను. ఉదాహరణకు తీవ్రముగా కోపోద్దేశ
ములతో మాట్లాడు న్వభావము మనకు గలదని అనుకుంటే.
దాని పరిహారముకొరకు నాలుకను కోసికొంటామా? లేదు. ఇత
రులతో మాట్లాడుట మానివేస్తాము. ఎందుకనగా ప్రేమ ఆ
విధముగా అదేగించును. ఆ ఉపదేశము ననుసరించి నాలుకకు
శిక్షణవిచ్చుచున్నాము. అంటే అట్లు చేయుటకు మనోబలము
లేదని యెడల దానిని ప్రశాదించ వలసినదిగా స్వామివి ప్రార్థిం
దండి. "స్వామీ! ఈ కోపము నా న్వభావముకాదు. అది
యెట్లవో నా మనసును ఆవరించిదని. : విని పోగొట్టి నన్ను
భాపాదుము. " అని వేడుకొన వలెను. వారు లోక మనకు
మనోబలము విచ్చువారెవరు?

స్వామియే మనకందరికీ అండ, దండ. మన నకుక్షము
వెంటున్న నర్వేక్షరుడు స్వామి, వారి దర్శన, స్పర్శన నం
భావనలు మనకు యెల్లప్పుడు లభించును. మనలను చక్కవి.
త్రమశిక్షణలో నడిపించవలసినదిగా అండదండగా యుండవలసి
వదిగా ప్రార్థించుదము. స్వామి ప్రేమ మయుడు. ఆదేదనతో
పిలిచిన మన మెప్పుడుమండినను యేవేళయందైనను పలుకుదురు
వారు మన హృదయ వివాసి. ఆత్మస్వరూపులు.

కృమశిక్షణయొక్క ముఖ్యోద్దేశము ప్రేమ పాదన, శాంతి
సంపాదన, దానిగమ్యము అనందము. వ్యక్తియొక్క అనందము సమా
ముయొక్క శాంతి, విశ్రాంతి యొక్క ధృఢవిశ్వాసముతో. భగవత్

చింతనతో సాదించే కొరకు. స్వామిని నిరంతరము ప్రార్థించండి. వారు మనకు శ్రద్ధాభక్తుల నొసంగుదురు.

అవంతపురం. శ్రీనత్కపాళు

జాన్ హిస్లాన్

మహిళా కళాశాల

గారి ఉపన్యాసములోని

5-1-72

అంశములు.

భగవద్ధర్మము

జ్ఞానమలేకపోతే షణ్ము. పురుషార్థము యేమీలేదు. సత్కర్మలను సాధన చేసినప్పుడే ఆవంధమును అందుకోగలము. ఎంతకాలము బ్రతికినను. కాకి హంస కానేరదు. నీరుకలిపిన పాలలోనుండి పాలను వేరుచేసి హంస కాగును. ఆరీతిగనే అత్మను అనాత్మనుండి వేరుచేయువాడు పరమహంస మహాత్ములు పరమహంసలు, అంటే విభాగయోగమును సాదించినవారు. సవిత్రమైన పదార్థమును అందుకొనే అవకాశముకోసమై ప్రయత్నము చేయాలి.

దీనికి తగిన సాధన యేది అని ప్రశ్నించిన కరుణోపాయము. భగవన్నామస్మరణమే కలియుగంలో ముఖ్య

మైన సాధన. అన్ని రసములు దీవికోనే దొరకును. అది భక్తి భాందాగారము. అట్టి పవిత్రమైన భక్తివి ఆరగించినప్పుడు సంపూర్ణానందము కలుగును. కొమ్మకొమ్మకు. రెమ్మరెమ్మకు పిరుపోయరు. పేరుకు పిరుపోస్తే తక్కినవన్నియు అభివృద్ధి యగును. ఆచారము యెప్పుడు గోచరముకాదు. ఆదేయమే గోచరమగును. అయినప్పటికి కనుపించని పరమాత్మతత్వమును కొంత ప్రయత్న సాధనతో మనము సాక్షాత్కరించుకోవలెను.

సంసారము చిక్కులతో నిండియుండును. కాబట్టి . స్థాజ్ఞానమును అందుకొనే అవకాశమున్నదా అనే సందేహము కొందరికి రావచ్చును. సందేహించడము పొరపాటు. రోగులకే వైద్యము హాస్పిటల్ మందు అంతా అవసరము. రోగిందేవానికి వైద్యునితో పనిలేదు. మనము మిథ్యలో మున్నాము, నత్యమును. మిథ్యను రెంటిపీ చూడవలెను. నిరంతరము ఉండి మార్చుచేలనని పరతత్వమును నత్యమనిపిస్తే, కనుపించికను పించనిది మిథ్య యనిపిస్తే అంటారు. ఒక్క సమయములో గొప్పమై మరొక్క సమయములో అగోచరముగా సుంతేది మిథ్య. అందుకే అది “వదనత్” అనే సార్థకనామము వహించినది.

భగవద్విషయములో ఏమాత్రము సందేహమునకు చోటి వ్యక్త ఎన్ని విందలు మాషణనలు పచ్చనను దాన్నిచెట్టుకొని సరియైన విశ్వాసముతో ఆ భగవంతుని అనుగ్రహమును అందుకొనే ప్రయత్నము చేయాలి. ఎట్టి మహనీయుడుకూడ యిటువంటి భాధలకు గురికాక అవిచ్ఛిద్ధికి రాలేదు. మంచి చెఱుకును నమస్కరి

పిప్పిని తిసి రసమును గ్రోలాలి. మంచికాతి పత్రిమును పాన బట్టి తీర్చిదిద్దాలి. అప్పుడే పృథావంతముగా మంటుంది.

ప్రతిమానపుని కష్టనష్టదుఃఖములతో తీర్చిదిద్దాలి. దైర్యపా హసములతో దేవికిజంకక క్రుంగక భగవంతుని అనుగ్రహమునకు పాత్రుడు కావాలి. ప్రతి విషయములోను వచ్చిన కష్టనష్టములను భగవంతునికి అంకితము చేయాలి. దేహము విమిత్తమాత్రమని భావించి నిత్యస్వరూపుడైన పరమాత్ముని నందర్శించు కోవాలి. లక్ష్యమువదలక ప్రయత్నము చేయాలి.

అన్నింటికన్నను చాల సులభమైన మార్గము వామసం కీర్తనము. పర్వదా హరి కీర్తనమును ఉచ్చాస విశ్వాస తూస ముగా మన హృదయమున చేసికొన్నపుడే, పతియైన జ్ఞావాన్నిని, సకాలముతో అందుకోగలము. దుఃఖము వచ్చినచో సుఖము వచ్చినను భగవంతుని అనుగ్రహమని భావించాలి. మందికి పొంగక, చెడ్డకు క్రుంగక సత్యాన్ని పెంచుకొని నమాదిప్రీతిలో ఉండి స్థిత ప్రజ్ఞుడుగా మెలగాలి. హుచి కర్మకు చెడ్డ కర్మకు భగవంతుడే ఆధారము. విత్తవసే ముక్కుకు పూర్వరూపము. ప్లేన్ తిరగటములో పైలట్ లేకపోతే కొన్ని యంత్రములు కంట్రోల్ కు రావు. దానిని నడిపించే పైలట్ ను యిక్కడనుండిమాస్త్రే కనిపించదు. కాని, ఏ రో ప్లే ను లో మనం చేరినప్పుడు గోప రుదగును. అదే రీతిగా ప్రకృతికూడ తిరుగుతుంది. దానిని నడిపించే భగవంతుడే దాని పై లట్ ఆ స్థానమును చేరు కొన్నప్పుడే అతడుగోచరుడగును. విచారణ సాధనక విషయముపై

విమర్శన చేసినపుడు సత్యముగోచరము కానేరదు.

ప్రతి విషయమును కొంత ఓపికతో విచారణ నలుపుటకు వూహకోవాలి. అప్పుడే దాని భావము గోచరమగును. ఎక్కడ చూచినను భగవంతుడున్నాడిన్నను అట్లుండినను ఎందుకు గోచరించదన్నను దానికి కొంత ప్రయత్నము కావాలి. ఒకచిన్న మాటకుగాని, ఆటకుగాని. పాటకుగాని అభ్యాసము అవసరము. సరమాత్ముడు ఎక్కడ? ఎక్కడ? అన్నంత మాత్రమున గోచరము కాదు. కొంత పటుత్వముతో నిలవత్తరమైన మహా శక్తి యుందని విశ్వసించి ఆ శక్తిపై నాధారపడి శరణాగతి మనోభావమును పెంచుకోవలెను ధర్మకర్మలను మానుకొనేది శరణాగతి కానేరదు.

పర్వతార్థముచే న భగవత్ ప్రీత్యర్థం అం పరిమలై అపేక్ష లేంక సర్వము భగవంతునికి అర్పించవలయు అనియే శరణాగతి. కర్మావరణ పరాపేక్షతో చేసి వివాళకు గురియై అవిశ్వాసమునకు లోటిచ్చిన, కట్టకదనటికి తీవ్రమే వ్యర్థమగును. ఉన్నదాన్ని లేదనే వాదనలో మనబుద్ధి వికాసము అంద కార్యములో వడి వివాదమునకు వూనుకొంటుంది. ఇప్పుడు మన కేళములో రాత్రిగా నుంటున్నది. పక్షత్రములు కనుపిస్తున్నాయి కాని అమెరికాలో ఈ సమయములో మంచి సూర్యప్రకాశముండే మధ్యాహ్నముగా నుంటుంది. కాబట్టి మనం వాళ్ళను పోనోలో సిద్ధిచి వాదము చేస్తామనుకోండి. ఇక్కడ మాది పక్షత్రములు కనుపిస్తున్నాయే మీకు యెందుకు కనుపించవు? అంటే ఇక్కడ

దకు అక్కడకు కాలములో మార్పు ఉండటము వలన మనకు కనుపిస్తున్నాయి వారికి కనుపించుట లేదు. అదేరీతిగా కొంత అవరితుద్దమైన కర్మమేఘములు దట్టముగా అడ్డముండుట వలన భగవచ్చక్తి అనే కోటిసూర్యప్రకాశము కొందరికి కనిపించకపోవచ్చును. మనము విర్మల, విశ్వల, విస్వార్థ వన్నిహతులము కాలేనపుడు కోటి నక్షత్రములున్నను మిణుకుమిణుకుమనే ప్రకాశమే కనుపించును.

వారివారి వక్రస్థితివి బట్టి అర్థురొకారు. నాకు అర్థతలేదే అవి వాదించి వ్యయోజనము లేదు. బజారులోపల ఒక కిళ్ళి కొట్టువాడు ఇంకొకనితో జగడచూచి ఒకచిన్న కత్తితో వాడి పొట్టను పొడిచినాడుంటే పోలిమణి తీసికొనిపోయి విదారణవల్ల క్షిప్తారు. కాని అదే ఒక దాళ్ళరు పేషంటు వ్యాధినిమిత్రము పొట్టకోయుటకు పోయెదనని వస్త్రకాగా చెప్పి హావపుటతో అందు వుల దగ్గర వారి అవరేషనుకు ఒప్పుకొన్నామని వ్రాయించు కొని పొట్ట కోస్తాడు. ఆ వనిచేయుటమువకు అధికారశక్తివికల్గి యున్నాడు. కాబట్టి కొంతవరకు వరాజయమును బొందినప్పటికి ఆయనను క్షిందుటలేదు. అదిలేనివాడు కత్తితో అధికార విరుద్ధమైన పనిని చేయుటవలన క్షతు పొ్రుకొనాడు.

ఇద్దరు చేపినవని ఒకరే అయినప్పటికిని అధికారముతో వ్యత్యాస మున్నది.

భగవదనుగ్రహమునకు ఎరీతిగా పాలువడవలెనంటే ఏకర్మ పేసినను భగవంతునికి ప్రీతికరముగా కెయ్యాలి. నామేను. నా

భక్తి అని నీవు కొంత వేయడములో లాభములేదు. నీ భక్తివి. ప్రేమను భగవంతుడు అనుమతించాలి. అప్పుడే సార్థకము, కాని లేకపోతే అది ప్రయోజనము లేదు. ఏదైనా రిజిష్టరు లెబరు పోస్టుద్వారా పంపినపుడు తిరుగు రసీదు మనకు వస్తేనే ఆ లెబరు అతనికి చేరినట్లు గుర్తు. అనేక విధములైన సాధనలు చేసినను భగవత్ కటాక్షమునకు పాత్రుడైన సూచనయే, లేకపోతే వాడు భక్తుడు కానేరడు.

నాలో భక్తి యున్నదని, తోర్థ వేసికొని చెప్పినను ఎవ్వరును దానిని నమ్మరు. భగవంతునికి యేమిచేస్తే యిష్టమో దానికి పూనుకోవాలి. అప్పుడే అపనిలోని లోపములనుకూడ లెక్క చేయక అనుగ్రహిస్తాడు. మన యింటికి వచ్చిన బంధువులు మన యింటితోనే పని చేస్తుంటారు. కాని సాయంకాలమైనది, మేము చేసిన పనికి చాలి ఈయమని అడుగుతారా? అడుగరు. కూలి అడిగేవారు పరాయివారు. యజమానియొక్క స్వంతమనిషిగా ఉన్నపుడు కూలి అడుగరు. నాకు తత్పలం యివ్వమని కోరి నవాడు పరాయివాడు. దగ్గరవాడు కాదు. దేవుడా నాకార్యము సిద్ధించినదంటే నీకు 108 పెంకాయలు కొడతాను అంటే ఆ దేవునికి 108 పెంకాయలు. దొరకని దురవస్థ కలిగితే ఆదేవుడు కార్యమెట్లు ఫలింప చేస్తాడు :

భగవంతుడు సర్వశక్తిమయుడు. ఎవ్వరి దగ్గర చెయ్యి చాపడు. నీ విచ్చేదానికోసమని యెదురుచూడడు. నీ విచ్చే దేమీ లేదు. ఏవంతా నీదగ్గర ఉన్నదో అదంతా అతడిచ్చినదే,

ఒకడు వస్తాడు నేను రామచంద్రునకు చుదిరము కట్ట
బోవు చున్నానని దానికి 10 రూపాయలు చందావేయ మంటాడు.
ఆ శ్రీరామునికి ఆ పది రూపాయలు లేకనా :

భగవంతునికి మందిరము కాని కోవెలకాని ఇంతే విధ
మైన ఆడంబరములు కానీ అవసరములేదు. మీ హృదయమునే
మందిరముగా చేసికోండి. భక్తుని అనందమే భగవంతుని ఆహ్
రము. నిర్మల హృదయమే భగవంతుని మందిరము. నిర్మల
ప్రేమయే భగవంతునికితృప్తి. చెయ్యిచావినవాడు బిచ్చగాడు
ఇచ్చేవాడు నర్వాధికారి. అయితే భగవంతుడుకూడచెయ్యిచావుతాడు.
దేవికోసము. తను యిచ్చిన హృదయపాత్రను చిత్తశుద్ధి అనే
కుభ్రత చేసిపెట్టుకొన్నప్పుడు దానికోసమని, అతగా ఈయ యిచ్చిన
పాత్రకోసమని చెయ్యిచావుతాడు. తెచ్చేటప్పుడు తెచ్చుకొనినాడు
కొని వాసను యిచ్చేటప్పుడు గరిజాగా యివ్వకూడదు. పెళ్ళిళ్ళకు
పాత్రలు తెస్తాము. పరిశుద్ధము చేసి యివ్వడము మన కర్తవ్యము
ఈనాడు యేరీతిగా నిర్మల నిష్కల నిస్వార్థమైన పాత్రను తెచ్చు
కుంటున్నామో ప్రపంచకళ్యాణానికి. తిరిగి వాసను యిచ్చేటప్పుడు
పరిశుద్ధము చేసియివ్వాలి. లేక ఏది వండుతామో ఆ విషయ
వాసన గరిజాలో వ్యాపిస్తే తిరిగి యింకొకసారి అడిగితే యివ్వరు.
అంతమాత్రమేగాక సరియైన మర్యాద తెలియనివాడను కొంటారు.
భగవంతుని సంతృప్తి వరచే కర్మమే కర్మకాని మన అబీష్టం
కోసం చేసికొనేది యేదిన్నీ ప్రయోజనం లేదే.

(శ్రీవారి దివ్యబోధ)

బృందావన్ లో శివరాత్రి

— * —

మహా శివరాత్రి ఉత్సవం 1922-72 వతేదీన బృందావన్ లో జరిగినది. ఈయేడు శివరాత్రి ఉత్సవం ప్రకృతినిలయములో జరుగదని ప్రకటించినప్పటికీ స్వామి యెక్కడ ఉండేది సూచన ప్రాయముగావయినా తెలియనప్పటికీ 5000 మందికి పైగా భక్తులు బృందావన్ లో వమావేశమై స్వామిని దర్శించు కున్నారు.

ఉదయము 8 గంటలమండి అఖండనామ సంకీర్తన ప్రారంభమయినది. భజన జరుగుచుండగా స్వామి స్వయముగా భక్తులకు ప్రసాదము పంచిపెట్టిరి. పాయంత్రము 4-30 గంటలకు ప్రారంభమైన వరలో ప్రసంగిస్తూ డా॥ M. B. మంద్రావుగారు శివరాత్రినాడుచేసే ఉపనామము జాగరణలయొక్క అంతరార్థములను వివరించిరి. అనాటి వరలో శ్రీనత్యపాయి కళాళాలలో చదువుకొనుచున్న ముగ్గురు విద్యార్థులు ఉపన్యసిస్తారని చెప్పిరి. భగవాన్ అదేకామపారము నెలకొల్పబడిన విహితన విద్యావిధానము నైతిక ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణలపై ఆధారపడి యున్నదని ఉద్ఘాటించిరి. నైతిక విలువ పెంపొందే శిక్షణ పథకమును అమలు జరుపుటకు మూవివర్సిటి గ్రాంట్స్ కమిషన్ శ్రీనత్యపాయి కళాళాలను కేంద్రముగా రూపొందించుటకు విర్ణయించినదని, దానికి డా॥ వి. కె. గోకాక్ గారు అధ్యక్షము వహిస్తారని చెప్పిరి. మువ్వజనులకు అభ్యుదయదాయకమైన ఇటువంటి

కార్యక్రమమును ఇక్కడ ప్రారంభించుచున్నందుకు హర్షమును వ్యక్తపరచిరి.

విద్యార్థి సతీష్ చంద్ర (B Com. 2 nd year) ఈ కళాశాల ప్రాశస్త్యమును ప్రశంసిస్తూ తన ఉపన్యాసములో “ఇక్కడ మేమందరము స్వామియొక్క పర్యవేక్షణక్రింద ఉన్నాము. వారి అనుగ్రహమే మమ్ము నడిపిస్తున్నది. పలుకులు, వసులు, భావములు, హృదయములు ఎప్పుడు వనిత్రముగా ఉండేదిట్లు (Watch) జాగ్రత్తపడాలని స్వామి హెచ్చరిస్తుంటారు. స్వామి అజ్ఞానపాటిస్తూ ప్రవర్తనను పరిదిద్దుకొనే ప్రయత్నముచేస్తుంటాము అందుకనే స్వామియొక్క సాన్నిధ్యమునకు, అనుగ్రహమునకు. పాత్రులమౌతున్నాము. అన్నారు.

తదుపరి రాజన్ పటేల్ అనే మరొక విద్యార్థి (B.Sc. Ist yr.) “ఇక్కడ విద్యార్థులన వ్యాపారదృష్టితో కాకుండ ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో జరుపబడుతుంది, ఇక్కడ మాలో ఎలో చాలు కాని జగదములు కాని లేవు. ధర్మప్రవర్తనకు మార్గదర్శకమైన విద్యావిధానాన్ని పురస్కరించుకొని విరిచిన క్రమశిక్షణను పాటిస్తూ ఈ కళాశాల విద్యార్థులమైవందుకు ఆనందిస్తాము. గర్విస్తాము. మంచినే చేస్తూ మంచినే చూస్తూ మంచిమంచిగానుంటు శ్రీకృష్ణుని చేతిలోని మురళి గొట్టమునలె విధహంకారముగా నుండి స్వామి అనుగ్రహమును సంపాదించాలని మా ఆశయము. మేమెంతో అదృష్టవంతులము. స్వామియొక్క ధర్మ, సత్త్వ, సంభాషణల భాగ్యము మాకు అభింశువున్నది. జీవిత లక్ష్యన్ని

గురించి స్వామి ప్రబోధిస్తు " త్వరగాబయలుదేరు, నెమ్మదిగావెళ్ళు సురక్షితముగా గమ్యమునుచేరు" అంటారు. వారి ఆశీస్సులతో ఎట్టి ఒడుదుడుకులు లేకుండ లక్ష్యాన్ని సాధించగలము. స్వామిని నాతరపున మా విద్యార్థి బృందము తరపున ప్రార్థించేదేమిటంటే " అనకోమా నద్గమయ, తమసోమా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మా అమృతంగమయ " అని అన్నాడు

రామనాథ అనే మరో విద్యార్థి (B.Com. 2nd yr) తన ప్రసంగంలో " మానవోద్ధరణకై స్వామి అనతరించారు. నేటి విద్యార్థులే రేపటి నాయకులు. విద్యార్థులను ముఖ్యముగా సంస్కరించు లక్ష్యముతో భగవాన్ యిట్టి ఆదర్శవీయమైన విద్యా సంస్థలను స్థాపించుచున్నారు. ఇటువంటి సదవకాశమును నద్వి వియోగము చేపికొని స్వామియొక్క దివ్యమైన అనతారోద్యమ మునకు దోహదమిచ్చే సాధనములుగా మేము తయారుకావాలి. వట్టివాసపు అలజడులకు దూరంగా విర్మలమైన వాతావరణంలో ఈ కళాశాలను స్థాపించుటచేత విద్యార్థ్యావమునకు నైతిక పురోభివృద్ధికి అత్యవసరమైన ప్రళాంతత, ఏకాగ్రత, వీటికికోడు భగవానుని అనుగ్రహము, ఇక్కడ లభిస్తున్నాయి. " అన్నాడు

తదుపరి డా॥ గోకాక్ గారు కివరాత్రియొక్క అంతరార్ధాన్ని విశదీకరించారు. పూజలు ప్రతములు మొ॥ కర్మకాండలు సత్సలమును అందించాలంటే వాటికి ఆధారభూతములైన సత్యాంకోమ దివ్యానుభవములతోను వాటిని వింపాలి. మానవునిలో కున్న విరాళా, దిన్నపాలను తొలగించి వానిలో మాతనతైత

వ్యమును ఉత్పాదమును నెలకొల్పుటకే బాధావారవతరించిరి. అన్నారు. డా॥ గోకాక్. శివరాత్రివి గురించి వాడుకలోనున్న, యతిహాస గాథల్ని పేర్కొని వాటి సాంకేతిక పరిభాషకు, స్వామి చెప్పిన అంతరార్థము, మనోవిశ్చలతను సాదించడమే అన్నారు. "లోకిక వాంఛలు ఆధోముఖంగా దిగలాగుతుంటే పారమార్థిక చింతనలు ఉర్ధ్వముఖంగా యెగలాగుతుంటాయి. ఈరెండు శక్తులకు మధ్యనున్న మానవుడు గాలిలో వేగిలాడే ఒక జ్యోతిర్లింగము. " అవి పోల్చారు డా॥గోకాక్. సంపూర్ణ శరణాగతిద్వారానే మానవుడు ఉత్తమ స్థితివదిష్ఠియై భగవంతుని పొందగలడు. విశ్వమును దద్దరిల్లచేసే అనంతశక్తి స్వరూపులై యవతరించిన బాధావారి అనుగ్రహమే మానవా? అభ్యున్నతికి శరణ్యమని తెలుపుచూ ప్రపంగాన్ని సమాప్తి చేసారు.

తరువాత శ్రీవారు ఇట్లు తమ దివ్యోపన్యాసము నొనంగి అందరినీ ఆనందాబ్ధిలోముంచి అనుగ్రహించిరి.

భారతీయులు అనుష్ఠానప్రయోగాలు; ఆచరణశీలురు. కాబట్టి శివ రాత్రిమొదలైన వవిక్రఫర్వదినములను వాటిఅంతరార్థముననుసరించి అనుభవించి ఆనందించేందుకు, స్వస్వరూపమును గుర్తించి దానిని సాక్షాత్కరించేందుకు కావలసిన సాధనలకు పూనుకొనేదే పర్వదినముల పరమోద్దేశము: ఆహారవిహారములను ఆరగించే కొరకుకాదు నిజతత్వమును గుర్తించక జీవితమును అంధకారములోనే గడుపుట అజ్ఞానుల రీతియేకానీ వివేక వినక్షణ వైరాగ్యముల గుణములను పరప్రసాదముగా పొందియున్న మానవుల లక్షణముకాదు.

మానవ జీవితములో ఈశ్వరత్వమును ప్రకటించవలెను. మానవ సమాజమునకు ఈశ్వరత్వమే పునాది, ఈశ్వరత్వమే ప్రధానము. అది అహంకార పూరితమైయుండిన వికారమగును: దుఃఖమయమగును.

భారతీయ సంస్కృతియందు కూడ ఇట్టి వికారమూ వికృతి భావములూ. నవనాగరికతయొక్క ప్రభావమువలన, పెరుగుచున్నవి. భగవంతుడు లేడని బల్లగొట్టి చెప్పేవాళ్ళు భారతీయులలోనే యున్నారు. తీర్థయాత్రలు, షేత్రదర్శనములు మూర్ఖత్వమని హేళనము చేయువారు మిక్కిలిగా కలరు. అయితే, దివ్యత్వము యెంత లేదన్న పోయేదికాదు! తనకు అయిష్టమనిపించునదంతా వ్యర్థమని చెప్పేదికూడ మూరత్వమే.

అధ్యాత్మికము వ్యక్తిగతము కాదు: సమష్టిస్వరూపముగా సాక్షాత్కరించే స్వస్వరూపమే. దాని ఫలితము, అధ్యాత్మిక జీవితాన్ని ఒంటరితనముగాకానీ ఏకాకి జీవితముగా కానీ యెంచరాదు. మానవీక రాగద్వేషములతో విమిత్తము లేకుండ. మానవకోటి యావత్తుతో ఏకమై. పరిపూర్ణమై ఉండగలిగినస్థాయి, అధ్యాత్మిక స్థాయి!

ఈ ఏకత్వమును గుర్తించుటకు బుద్ధి, ప్రధానమైన అధారమై బుద్ధిద్వారా స్వరూపమును వెతకవలెను: దానిని గుర్తించి, దివ్యత్వమును తెలిసికొని ఆనందించవలెను.

కానీ, ఇప్పుడు, ఇట్టి మార్గమునకు విరుద్ధముగా ప్రవర్తించి భిన్నమార్గమందు బయలుదేరి, అయోమయ జీవితమునపడి బాధపడు

దురు, తెల్లవారుజామునుండి రాత్రివరకూ బయటనుండి దొరకే సుఖములకొరకే ప్రాకులాడుట అలవాటయినది. బుద్ధిని అంతర్ముఖముగా ప్రవేశపెట్టి, తద్వారా ఆత్మను గుర్తించేందుకు ప్రయత్నము చేయుటలేదు. పశువులకు బయటదృష్టి సహజము: మానవుల ప్రకృతికత ఈ లోదృష్టి. మానవుని బయటదృష్టి హానికరముగానుండును అన్నమునకు ప్రాకులాడక, ఆత్మను వెతికే బుద్ధిని అభివృద్ధిచేయుటయే మానవుని జీవితలక్ష్యము.

విద్యలను ఎంత సంపాదించినను, బలమెంతయుండినను, అధికారములెన్ని పొందినను, ప్రవర్తనద్వారా విజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన సుజ్ఞానములకొరకై ప్రాకులాడవలెను. ఇవి లేకుండుట, వ్యక్తిత్వమునకే అవమానము.

అహార విహారముల నిమిత్తమే జీవితమనుకొన్నచో, మవిషిగా పుట్టనక్కరలేదు. కుక్కలు, నక్కలు ఆ ఉద్దేశ్యమును నిర్వహించును! అన్నము వెదకేవాడు పాపి. ఆత్మను వెదకేవాడు గోపి. అని గోపికల విషయమై భాగవతములో పేర్కొన్నారు కూడ,

చిత్తవృత్తులను కామకోపధములను చిమ్మచీకటినుంచి ఏడుదల చేసేదే ఆధ్యాత్మిక క్రమక్షణయొక్క పరమోద్దేశ్యము. మానవులు, కామమువలన, రాముని మరచిపోదురు. క్రోధమే, కామమునకు వెంట జంట! ఇవిరెండు మానవుని హానికరముగా తయారుచేయును. తొగ కప్పిన విప్పువలె, కామము చిత్తములో అణగియుండును. కామతృప్తి అంతులేదు.

వీటినుంచి విడుదల పొందవలెనన్న, వాటి మూలస్థానమేదో కనుగొనుటకు ప్రయత్నించవలెను. అప్పుడు ఇందియములు, ఇండ్రియములనుననుసరించే మనస్సు, కామ క్రోధముల కాధారమని తెలియును. దీనికే పెద్దలు ఇండ్రియనిగ్రహమునుపదేశించియున్నారు. క్షణభంగురమైన విషయవాసనలకు మనోబుద్ధులనొక తమముదేసి, వాటిని ఇందియముల మూలకముగా బాహ్యప్రపంచమున విహరింపజేసి, మానవులు అకాంతిలోపడి, పవిత్రమైన వ్రణాంతికి దూరమై పోవుచున్నారు. జీవిత వైకల్యముపై పెనుగాలి మేడ విరిగించి అదే కాలక్షేత్రమని మానవుడు విశ్వసించి అజ్ఞానిగా తయారైపోవుచున్నాడు. జగత్తులోని ప్రతి వర్తమానునికీ సర్వము కాదు : ఏ ఒక్కటికూడ మానవునకు దక్కేది కాదు. అవన్నీ యేంద్రమాపులు మానవుని బుద్ధిని మోసగించి త్రమింపజేసి విరాళలో ముంచివేయునని తెలిసికొనేదే. ఆధ్యాత్మికమయొక్క ప్రథమసోపానము.

వ్రతియొక్కరికి మానసికకాంతి అత్యవసరము : ధనము, మదము, అధికారము, దేహబలము వీటివలన లభించేది అకాంతి కాని, కాంతికాదు. కాంతిదొరకవలెనన్న, ఒక దైవభావ మే దానికి తగిన ఉపాయము.

కొంతమంది "సత్యాన్వేషణ" కు పూనుకోవలెనని, ఉపదేశింతురు. సత్యమే తన స్వరూపము. కాబట్టి, దానిని అన్వేషించ నక్కరలేదు. దానిని గుర్తించితే బాలు ; సత్యమే తానని తెలుసు. సత్యప్రకటనమును చేయుటకు పూనుకొనవలెను కాని, అన్వేషణము అనవసరము.

మానవుని నత్యత్వము, దివ్యత్వమే. దీనిని ప్రకటించు విమిత్తము మహర్షులు, మహనీయులు పర్యవీక్షించుచు యేర్పరచినారు ; మహావిరాట్రియొక్క ఉద్దేశముకూడను ఇదియే.

ప్రొఫెసర్ గోకాక్ ఇప్పుడు మీకు మహావిరాట్రియొక్క విశిష్టతను గురించి తెలిపిరి, కదా ? ఇప్పుడు, హాహాలమును మ్రొంగి జగత్తును రక్షించిన దినము. రాండవనృత్యము నలిపిన దినము. ప్రథమముగా లింగాకారమును దాల్చిన దినము అని పురాణములు ఈ పవిత్రదినమును కొనియాడుచున్నవి.

ఇవన్ని కథలమూలకముగా ఆదర్శములవలెదొంది, మానవునికి తన విజృంభణమును గుర్తించుకొని కొరకేగాని. నేకు కాదు. అందరి చందమామను వ్రేలుకోచూపినట్లు, అనుభవములను లశయములద్వారా ఆదర్శములను హృదయమున నాటుటకు చేసే ప్రయత్నములు.

ఉదాహరణమునకు శివరాత్రినాడు జాగరణ. ఉపవాసవ్రతములు అంటున్నాము. నవనాగరికతలో పడినవారు ఈరాత్రి మూడు లేక నాలుగు పినిమాలకు వెళ్ళి స్వప్నంబు లేదా పేకాల్లను తెల్లవారేవరకు ఆడి, జాగరణ నిర్వహించుదురు. చేపలపైనే దృష్టిమంచి యేకాగ్రతతో ఒంటికాలుపై నిలుచు కొంగకు మోక్షమగునా? కల్లుపారాయిత్రాగి మతిచెడిన అది తన్మయత్వమని పించునా? భార్యపై క్రోధించి రోజవముమాని పస్తుపడుండనే అది ఉపవాసమగునా?

(నెకేషు)

పుస్తకములు

1 పుస్తకముల వెలనూ పోష్టము రిజిస్ట్రేషను ఛార్జీలనూ ముద్రియార్థరూద్వారా మాకు పంపించిన తరువాత మా క్రమే పుస్తకములు పంపించగలము.

2 నిలువలోనున్న పుస్తకములు వాటి పోష్ట చార్జీలు క్రింద తెలియజేయబడినవి. పుస్తకములు రిజిస్టర్లు బుక్ పోష్టలో మాత్రమే పంపబడును. మీకు కావలసినపుస్తకముల వెలనూ పోష్టచార్జీ మరియు, ప్రతి అర్ధరూతోనూ రిజిస్ట్రేషను ఛార్జీ రూ. 1-05పై జతపరచి, కావలసిన పుస్తకములను వివరముగా వ్రాసి పంపవలెను.

పేరు

వెల

టపాలచార్జీ

తెలుగు:-

1. పత్యంకిపం సుందరం(1)	4-00	0-40
2. (2)	4-00	0-45
3. మణిమాల	1-00	0-15
4. లాగవత వాహిని	4-00	0-25
5. అర్పణ	1-00	0-10
6. సాయిరామ నామమహిమ	1-00	0-10
7. వందేహ నివారిణి	1-50	0-20
8. గీతా వాహిని	4-00	0-40
9. వచనామృతము	4-00	0-30
10. ధర్మ వాహిని	1-50	0-15
11. సాయిరామదేవరు	1-00	0-10
12. బోధామృతము	0-50	0-10
13. సాయిమహిమ	1-00	0-20

14. భజనావళి	1-00	0-20
15. దివ్యోపన్యాసములు	1-50	0-15
16. స్తుతి తరంగణి (2వ భా)	0-50	0-10

కన్నడం:—

1. నత్యం కవం సుందరం	3-50	0-30
2. జ్ఞానవాహిని	1-50	0-10
3. ప్రకాంతి వాహిని	1-50	0-10
4. వందేహ వివారిణి	1-50	0-10
5. ధర్మ వాహిని	1-50	0-10
6. ఉపనిషత్ వాహిని	1-50	0-10
7. ర్యాన వాహిని	1-50	0-10
8. ప్రశ్నోత్తర వాహిని	1-00	0-15
9. గీతావాహిని	4-00	0-25

మలయాళము:—

1. నత్యం కవం సుందరం (2)	4-00	0-40
2. 108 రత్నంగళ	1-50	0-10
3. గీతావాహిని	3-00	0-15
4. వచోరత్నంగళ (1)	2-00	0-20
5. ర్యానవాహిని	1-50	0-15
6. అవతార మధనవాక్య	2-00	0-20
7. రివైన్ వారి యి	1-00	0-15

హిందీ:—

8. ధర్మ వాహిని	1-00	0-10
9. జ్ఞానోపదేశ రత్నంగళ	1-50	0-25

ఇంగ్లీషు:—

1. నత్యసాయి ప్రిక్స్ (1వ)	4-00	0-25
---------------------------	------	------

2.	పత్మసాయి స్పీక్స్ (2బా)	4-00	0 30
3. (3బా)	4-00	0-30
4. (4బా)	5-00	0-40
5. (5బా)	5-00	0-40
6. (6బా)	5-00	0-40
7. (7బా)	7-00	0-65
8.	పెరిక్టెడ్ జ్యూయర్స్ (పద్యములు) పాయిటాటా [అమెరికన్ ఎడిషన్ పత్మం కిం మందరం (1)]	1-50	0-10 0-40
10.	ప్రకాంతి వాహిని	2-00	
11.	ప్రేమ వాహిని	2-00	0-15
12.	జననిషక్త వాహిని	2-00	0-15
13.	సందేహ విచారిణి	2-00	0-20
14.	గీతా వాహిని	4-00	0-35
15.	జ్ఞాన వాహిని	2-00	0-15
16.	భాగవతవాహిని	5-00	0-40
17.	భజన్ సాంగ్స్	2-00	0-20

అరవం:—

1.	భగవాన్ శ్రీ పత్మసాయిబాబా అరుక్ వాక్కు	2-00	0-15
2.	అన్ లిన్ జ్యోతి	2-00	0-20
3.	పత్మం కిం మందరం (1వ బా)	3-50	0-40
4. (2వ బా)	4-00	0-30
5.	భజనావళి	1-00	0-15
6.	అవతార మొగిలముదం (1వ బా)	3-00	0-30
7. (2వ బా)	3-00	0-35
8.	పాయిమాళ్ళ	1-50	0-10

9. ధర్మ వాహిని	1-50	0-15
10. సంజేహనివారిణి	2-00	0-25

హిందీ:-----

1. నిత్యసాయాశ్వరాయనమః (పద్యములు)	1-00	0-10
----------------------------------	------	------

బెంగాలీ:-----

1. ద్యావవాహిని	1-75	0-10
----------------	------	------

గుజరాతీ:-----

1. అశ్రుత్ వాహిని	2-00	0-20
2. సుధ	2-00	0-15

సిందీ:-----

1. భజనావళి	0-50	0-10
2. ద్యావవాహిని	1-00	0-15
3. ప్రకాంతివాహిని	1-50	0-10
4. సత్సంగ శివం సుందరం (2వ భా)	4-00	0.40

మేనేజర్. నవాతన సారథి

**Statement of Ownership and other Particulars about
SANATHANA SARATHI (Telugu)
as required under RULE 8 of the Registration
of Newspapers (Central) Rules, 1965.**

FORM IV

1. <i>Place of Publication</i>	Prasanthi Nilayam
Anantapur Dist. (A.P.)
2. <i>Periodicity of Publication</i>	Monthly
3. <i>Printer's Name</i>	N. KASTURI, M.A., B.L.
<i>Nationality</i>	INDIAN
<i>Address:</i>	Prasanthi Nilayam
4. <i>Publisher's Name</i>	B.V. RAJA REDDY
	for Sri Sathya Sai Trust
<i>Nationality</i>	INDIAN
<i>Address:</i>	Prasanthi Nilayam
5. <i>Editor's Name</i>	N. KASTURI M.A., B.L.
<i>Nationality</i>	INDIAN
<i>Address:</i>	Prasanthi Nilayam
6. <i>Name and Address: of individuals who own the newspaper & Partners or share-holders holding more than one percent of the total capital.</i>	Sri Sathya Sai Trust
Prasanthi Nilayam

I B.V. Raja Reddy, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Prasanthi Nilayam

Sd. B.V. Raja Reddy

March 16: 1972

Publisher

for Sri Sathya Sai Trust

